

Mladi za napredek Maribora 2016

33. srečanje

V OMAMI PREPOVEDANEGA

UMETNOST

Inovacijski predlog

Avtor: PATRIK ŠAFARIČ
Mentor: MARIJA TOURE
Šola: SREDNJA ŠOLA ZA OBLIKOVANJE MARIBOR

Maribor, februar

Kazalo vsebine:

KAZALO SLIK	3
1. POVZETEK	4
2. ZAHVALA.....	5
3. UVOD	6
4. KAJ JE STRIP?	7
4.1 GLAVNE ZNAČILNOSTI	9
5. ZGODOVINA STRIPA	11
6. METODOLOGIJA DELA	14
7. DRUŽBENA ODGOVORNOST.....	21
8. ZAKLJUČEK	22
9. VIRI IN LITERATURA	23
10. SLIKOVNI VIRI	24

KAZALO SLIK

Slika 1 Jim Davis - Garfield.....	7
Slika 2 Superjunaka Superman in Batman	8
Slika 3 The Yellow Kid	12
Slika 4 Zvitorepec, Lakotnik in Trdonja	13
Slika 5 Prva stran stripa	15
Slika 6 Druga stran stripa	17
Slika 7 Tretja stran stripa.....	18
Slika 8 Četrta stran stripa	19

1. POVZETEK

Strip kot deveta umetnost je razširjena in priljubljena likovno-literarna zvrst, zato sem problematiko mladih, ki se zatekajo v svet omame, prikazal v sliki in zgodbi.

Tema je v današnji sodobni družbi še posebej aktualna in menim, da je strip medij, s katerim lahko mladim približam negativne posledice omamljanja s prepovedanimi in zdravju škodljivimi substancami.

2. ZAHVALA

Posebej bi se rad zahvalil svoji mentorici, ki mi je vseskozi pomagala in svetovala.

Prav tako bi se na tem mestu rad zahvalil mojima staršema, ker sta me vzpodbujala, da vztrajam.

3. UVOD

Cilj mojega inovacijskega predloga je osvestiti mladih o problemu drog v sodobni družbi. Osredotočil sem se bolj na zgodbo ene osebe (glavnega karakterja), ki zaide v svet droge, bolj natančno heroina. S tem sem hotel prikazati notranji konflikt osebe, same s sabo, ko dojema, da je naredila napako. Tako bi naj bralec doumel, da ob jemanju drog ne zbežiš od problemov, ampak s tem delaš škodo samemu sebi in ljudem, ki ti stojijo blizu. Problem je aktualen še posebej v sedanjem času, ko sam opažam velik dvig jemanja drog med mladimi. Zdi se mi, da se dandanes ljudje ne zavedajo kako dobro še jim trenutno gre. In kljub dobri družini se mladi raje predajo slabim vzorom in družbi, v katero se vpletejo. Ta jim namreč zagotavlja, da je v drogah rešitev pred vsemi težavami. Razmišljal sem namreč, da v vsakem človeku, ki ima težave z drogami, pride do neke točke v življenju, ko pomisli, da si je naredil veliko škodo in začne razmišljati o tem, kako bi si pomagal.

4. KAJ JE STRIP?

Za področje svoje zaključne naloge sem izbral strip, ki je po svetu zelo razširjena oblika slikovnega razvedrila za mlade in mlade po srcu. Poznamo ga že zelo dolgo, in je skozi vso svojo zgodovino sooblikoval svet. Lahko na zelo kritičen način odraža stanje v družbi, ali pa bralce odvrne od trenutnega dogajanja in bralca pošlje v domišljjski svet junakov in zabavnih pustolovščin. Strip se po svetu v različnih kulturah riše na veliko različnih načinov. Na primer, na Japonskem poznamo obliko stripa, ki se imenuje manga in se po obliki in zgodbah razlikuje od zahodnih stripov, kot so na primer ameriški.

»Japonski strip ima eno najdaljših tradicij na svetu in tudi najbolj razširjeno uporabo tovrstnega pripovedovanja zgodb. Manga ima zelo raznoliko ponudbo za vse vrste starostnih in interesnih skupin. Zaradi napornega delovnega ritma in tudi bolj razumnih cen so tudi cele serije stripov vpete v trde platnice in ponujene kot daljše obsežno delo z nižjo ceno. Ker so tematike tudi odrasle, je manga kritizirana zaradi občasno eksplicitnega nasilja in spolnosti, a je to kulturno sprejemljiva oblika izražanja teh idej, takšna manga pa ni ponujena mladim na Japonskem. Dr. Osamu Tezuka (1928–1989) je zelo pomemben avtor in inovator japonske mange.«

(<https://sl.wikipedia.org/wiki/Strip>)

Beseda strip v angleščini pomeni ozek pas ali trak, kar pojasnjuje obliko stripa. Druga razlaga se tudi lahko glasi, da je strip zgodba, nanizana iz risb ali slik, ki si po navadi sledijo v vodoravnih pasovih, ki jim z drugo besedo lahko rečemo tudi pasice. Ali pa, kot umetnost stripa razlaga Scott McCloud v knjigi Kako razumeti strip: »Umetnost zaporedja.« (McCloud S., 2011, str.9)

comic strip

Slika 1 Jim Davis - Garfield

V primerjavi z navadnimi knjigami, je branje stripa povsem drugačna izkušnja, saj od bralca zahteva drugačno predznanje o branju. V navadnih knjigah nam je zgodba podana zgolj z besedami, ki so opisi okolja, opisi čustev oseb ipd. Ponekod pa so vseeno nekateri dogodki v zgodbi prikazani še z dodatno ilustracijo, ki bralcu, vsaj za trenutek prikaže osebe in okolje. Na drugi strani, pa se v stripu zgodba bralcu odvija, skoraj v celoti, pred očmi in mu lajša razumevanje zgodbe, kar pa po drugi strani lahko dojemamo kot zaviranje domišljije. Ob branju knjige si bralec namreč mora zgodbo v celoti odviti v glavi in njegovi domišljiji tako da prosto pot.

Slika 2 Superjunaka Superman in Batman

4.1 GLAVNE ZNAČILNOSTI

Torej, ko pogledamo strip, vidimo okvirčke, nanizane zaporedno enega za drugim, po navadi od leve proti desni. Temu rečemo pasice. Prizori, ki so prikazani v posameznih okvirčkih, katerim tudi rečemo kadri, so nanizani v zaporednem poteku dogodkov. Scot McCloud v njegovi knjigi omeni idejo, da si tako na nek način v glavi ustvarimo animacijo, ki jo dosežemo zlasti zaradi praznega prostora med kadri. Tako na primer, če se v stripu zgodi umor med dvema kadroma, a ni prikazan, je potek in način umora različen od človeka do človeka, saj si vsak bralec sam v domišljiji ustvari prizor in na

Sami okvirčki pa so lahko različnih oblik in velikosti. Največkrat naletimo na okvirčke v obliki kvadrata ali pravokotnika manjših dimenzij, lahko pa kateri kader oblikujemo v katerokoli obliko, v katero vstavimo like. V nekaterih stripih pa se kadri ločijo zgolj s črto. Nekateri stripi pa imajo velike kadre, v katerih so prizori prikazani bolj kot ilustracije. Stripe lahko ločimo tudi po številu kadrov. Število teh je neomejeno, vendar se nekateri ustvarjalci odločijo, da bodo ustvarili celo zgodbo, drugi pa jo skrajšajo na minimum. Pogosto srečamo strip, sestavljen iz dveh kadrov, pri katerem se v prvem kadru zastavi problem, v drugem pa se problem reši, ali pa se poda le ideja za njegovo rešitev. Tak strip je po navadi komičen. Obstajajo pa tudi stripi z enim samim prizorom, ki pa jih lahko štejemo že kot ilustracijo. Res je, da ima verjetno kako prvino stripa, kot je na primer oblaček z besedilom, ampak ne ustreza definiciji stripa, ki pravi, da je strip zaporedje slik, ki prikazujejo zgodbo. Tako različico stripa, ki je kratka, pogosto najdemo v časopisih, tema takega stripa pa je po navadi komičen odraz nekega aktualnega dogodka.

»Risar stripov lahko prikaže prizorišče z nastopajočimi osebami zelo od daleč, narisane osebe so lahko zelo majhne, nepomembne, če je pomembno okolje. Risar tako upodobitev imenuje široki plan ali total. Če risar približuje osebe ali predmete, ki so še vedno vidni od glave do peta v celoti, je to bližnji pogled ali veliki plan (polovični total). O bližnjem posnetku govorimo tudi, če risar usmeri pozornost na najpomembnejšo osebo ali stvar in jo nariše v ospredju zelo razgibano – s tem ustvari napetost, ki pomeni, da se bo nekaj zgodilo. Lahko pa tudi nariše osebo od vrha glave do pasu,

vendar pri tem še vedno ne pozabi na okolico. Če so osebe prikazane iz neposredne bližine, risar izpostavi glavno osebo, poudari njen obraz in izraz na njem (mimiko). Na ta način zgodbo čustveno obogati. Narisal je podrobnost ali detajl. Okolje in dogajanje v njem ni več pomembno, napetost zgodbe je risar stopnjeval z risbo detajla.

Pri risanju stripa si ustvarjalec pomaga s preprosto, v nekaj potezah narisano skico, ki jo imenujemo kroki.« (dr. Tacol, mag. Frelih, dr. Muhovič, 2003, str. 114 – 115)

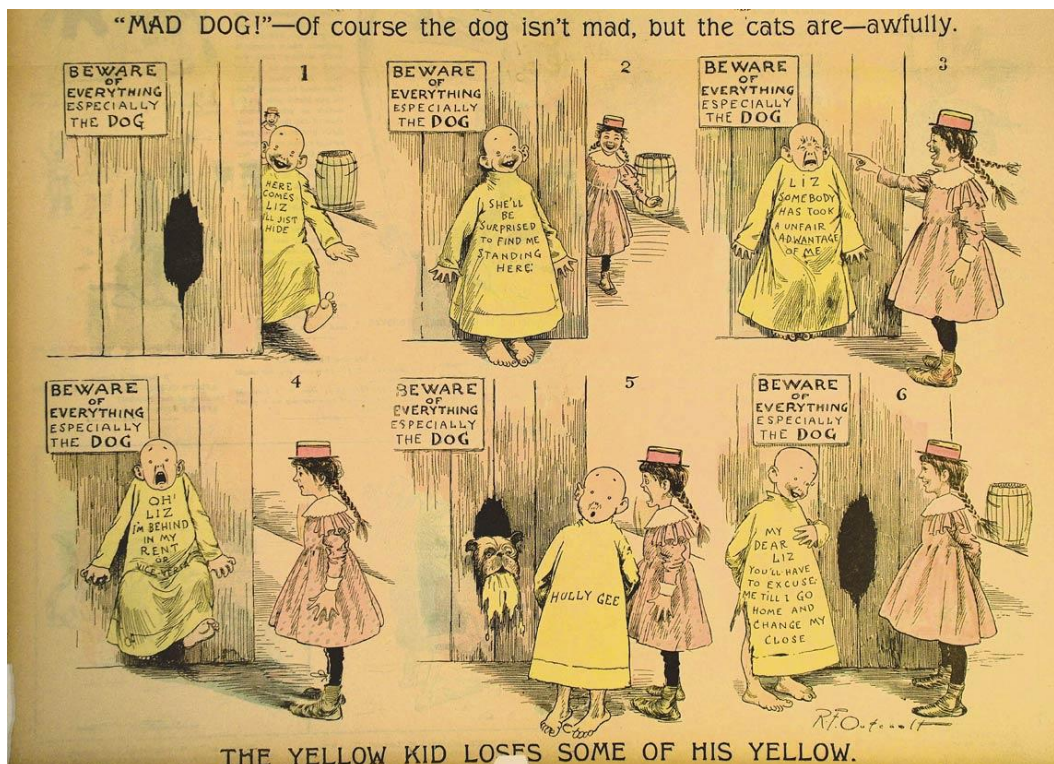
Zelo pomembno pri branju stripa je predznanje o branju besedila. Posamezne besede in stavki, ki jih oseba pove v prizoru so največkrat prikazani v oblakih z repom. Če pa besedilo prikazuje, kaj si oseba misli, je to največkrat prikazano v oblaku, h kateremu vodijo manjši oblaki. Z oblakom pa tudi lahko povemo, na kakšen način je nekdo nekaj povedal. Če je na primer oblak nazobčan, to lahko pomeni krik. Tudi z obliko črk lahko marsikaj povemo o tem, kako je oseba povedala besedo. Na primer, če so črke poudarjene je besedo nekdo izrekel zelo glasno, če črke so majhne in ozke, nekdo šepeta itd. Nebesedno govorico likov lahko prikažemo tudi z nekaterimi znaki, kot so žarnica, ki pomeni neko idejo, narisani vprašaj zraven lika pomeni, da nečesa ne razume itd.

Gibanje likov se nakaže s črtami, ki se pojavijo za njimi, ali pa z oblaki prahu, ki jih lik pušča za sabo, ko beži. Če kateri lik trepete, ali pa se premakne, lahko to prikažemo z nizom kratkih vijugastih ali zaobljenih linij, ki potekajo vzporedno ob delu lika, ki se premika.

5. ZGODOVINA STRIPA

Strip je znan kot medij dvajsetega stoletja, a mnogi za izvor stripa štejejo že egipčanske poslikave, ki so nastale mnogo let pred našim štetjem, a pri njih ne gre za strip, ampak prikazujejo poteke dela in običaje, ki pa niso razmejeni z okvirčki. Prav tako mnogi menijo, da začetki stripa segajo do nastanka Trajanovega stebra, katerega izdelava se je zaključila leta 113 po Kristusu. Stoji v Rimu in je skupaj s piedestalom visok 35 metrov. Friz na njem je dolg 190 metrov in se približno 23 krat ovije okoli stebra. Posamezni reliefi, katerih je več kot 2.500, prikazujejo vojne med Rimljani in Dačani med leti 101 – 102 in 105-106. Vendar, če smo natančni, pri Trajanovem stebru ne gre ravno za »pravi« strip. Posamezni prizori so namreč nanizani en za drugim in se ne nahajajo v kadrih. Prav tako so prizori med seboj ločeni po tematiki in tako ne moremo govoriti o enotnem stripu.

Tako pridemo do leta 1895, ko je v ameriškem časopisu World uradno izšel prvi moderni strip po imenu Yellow Kid, kar v prevodu pomeni Rumeni deček. Avtor tega stripa je Richard F. Outcoul.

Slika 3 The Yellow Kid

»Zaradi pomembnega vpliva na bralstvo, množične in poceni izdaje stripov, ki so dostopni tudi slabo pismenim, je strip postajal pomemben medij med drugo svetovno vojno za tedanjo mladino in celo bodoče vojake. Zaradi nezahtevnega jezika, jasno izraženih tematik in bralcu prijazne kratke zgodbe je bil strip zelo hitro popularen in je oblikoval celo serijo junakov: Tarzan (1929), Superman (1938), Batman (1939), Spider-Man (1962), Asterix in Obelix, Srečni Luka (*Lucky Luke*), Snoopy, Crumb, Tintin idr.

Po drugi svetovni vojni junaki pričenjajo sodelovati v ekipi, oblikujejo se Fantastični štirje, Maščevalci, Liga pravice. Naslednji pomemben trend je ponovno vračanje v realizem. Pojavljajo se realni liki, z realnimi težavami, ali celo super junaki z narkomanskimi problematikami. Nastanejo celo super junaki z manjšinskimi težavami kot del njihove identitete.

Najbolj znan producent stripov je Walt Disney, ki je skupaj z Ubom Iwerksom ustvaril Miki Miško (*Mickey Mouse*) (1930) in Racmana Jako (*Donald Duck*) (1938) ter še številne druge like, upodobljene tudi v animiranih filmih. Njegovi liki so med vsemi

najbolj razširjeni po svetu in bili tudi najširše trženi pred široko predelavo produkcijo stripovskih junakov v filmsko produkcijo, ki se je začela v obrisih s prvim filmom o Batmanu leta 1989.

Zaradi cenene produkcije nasproti filmu je postal strip tudi pomemben način avtorskega dela oziroma posameznikove prepoznavnosti. Tako avtorji stripa postanejo pomemben sestavni del trženja svojih junakov (to se prične z Waltom Disneyem), zaradi oblikovanja posebnega sloga pa postanejo tudi pomemben razlog za nakup stripa. Da bi strip postal resen kulturni izdelek, izdaja podjetje večja obširna dela, imenovana grafični romani, ki zavzemajo podobno ali celo širšo zgodbo, kot bi jo zahteval visokoproračunski film. Junaki so v moderni dobi vedno bolj vsakdanji liki, super junaštvo je lahko celo ovira, muka. Med prepoznavnimi liki tega obdobja izstopa Frank Miller, ki je pomembno oblikoval Daredevila, 300, Sin City, Elektro. Nekateri pisci stripov pa se tudi norčujejo s celega doživetja slave. Tu izstopa Harvey Pekar.«
(<https://sl.wikipedia.org/wiki/Strip>)

Strip se je uveljavil tudi v Sloveniji. Prvi, ki je Sloveniji izdal strip je bil Milko Bambič s stripom Bu-Ci-Bu leta 1927. Vendar on ni eden izmed bolj prepoznavnih ustvarjalcev stripov pri nas. Med največje slovenske striparje vsekakor spada Miki Muster z njegovimi prepoznavnimi karakterji, želvakom Trdonjo, lisjakom Zvitorepcem in volkom Lakotnikom. Prigode teh treh stripovskih junakov je risal v letih med 1952 in 1973. Stripi so prvotno izhajali v tedniku Tedenska tribuna v letih od 1966 do 1973, kasneje pa jih je nekaj doživelo še knjižno izdajo. Po Zvitorepcu pa je imenovana tudi prva slovenska stripovska revija.

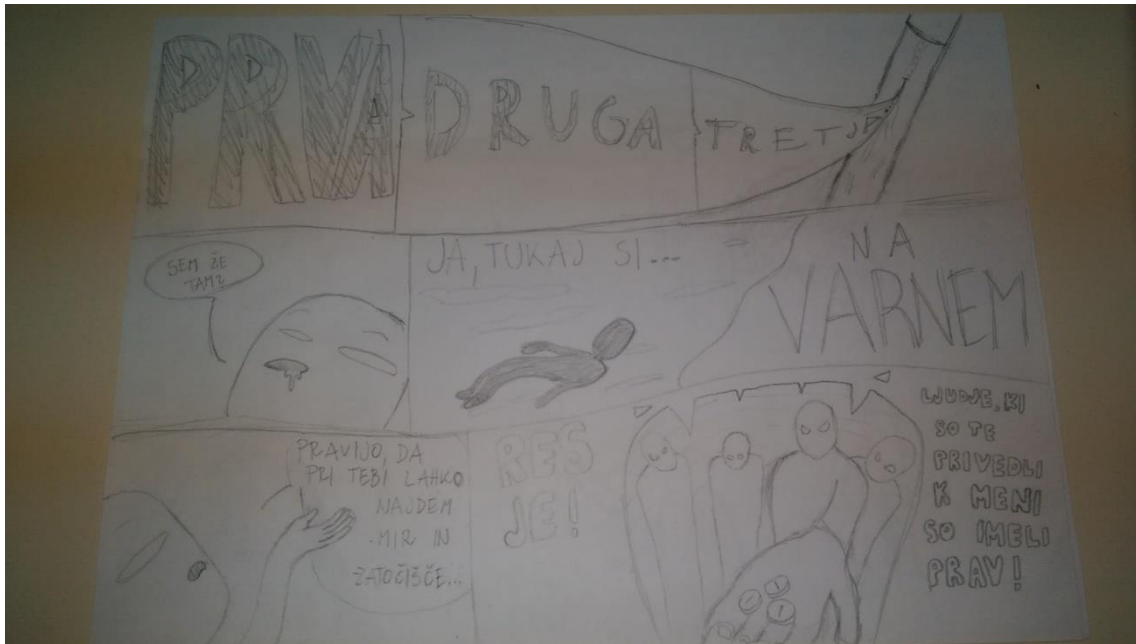
Slika 4 Zvitorepec, Lakotnik in Trdonja

6. METODOLOGIJA DELA

Začel sem tako, da sem si zastavil vprašanje, kako prikazati tako zahtevno temo na preprost a hkrati vpliven način. Karakterji naj bi bili stilizirani, okolja okoli likov pa načeloma naj ne bi bilo preveč. Tako sem hotel poudariti glavnega karakterja in mu dati čustveno vrednost osamljenega in odtujenega človeka.

Odločil sem se, da bom celoten strip narisal ročno, na bel list papirja formata A4. Za orodje pa sem si izbral klasičen svinčnik trdote 2B. Za list papirja in svinčnik pa sem se odločil zato, ker mi je tako najlažje ustvarjati. Strip pa bo narisán črno-belo, ker hočem prikazati monotonost in stisko, ki pride z jemanjem droge.

Glavna oseba je moški srednjih let z nedoločenim imenom. Brez imena je zato, da nikogar ne bi izpostavljál. Karakter ima družino, ki ga ljubi, vendar je v službenem in družbenem življenju vedno zaničeván in izpostavljen, ker je drugačen kot ostali. Zato je razočaran in depresiven in se odloči vzeti drogo, ki bi mu lajšala življenje. Še posebej stiliziranega sem ga narisál zato, ker ga v vsakem prizoru vidimo v njegovi zavesti in ne v realnem svetu. Njegove oči so brez zenic, ker mu je droga zameglila pogled na svet in je brez upanja. Na njegova vprašanja v stripu mu odgovarja nevidna oseba, ki je prikazana zgolj z besedami, ki jih izreče. Pri tem ne gre za fizično osebo, ampak za drogo, ki govori v njegovih mislih. Ta je zavajajoča in ga na vsak način hoče odvrniti od vsega, kar mu je v realnem življenju pomenilo največ. Tako sem predstavil notranji boj osebe same s sabo, ko se sprašuje kaj je prav in kaj ne.

Slika 5 Prva stran stripa

Začel sem s skico, ki sem jo pozneje prerisal na nove liste in jo izpilil. Zgodbo sem hotel izpeljati iz začetnega dejanja, ko si glavni karakter prvič vbrizga heroin. Zato sem narisal prvi manjši kader, v katerem ni nič drugega, kot pa samo velik napis: »PRVA«, kar predstavlja prvo dozo droge. Tako, kot je začetek stripa neznan, zaradi ene same velike besede v kadru, tako je tudi prvi odmerek droge v življenju neke osebe neznanka; ali boš nadaljeval, ali pa boš opustil. Prvemu kadru sledita druga dva, z enakim namenom, a sta označena, kot: »DRUGA« in »TRETJA...«. Pisava se od prvega kadra, ko je debela in velika, krči in tanjša, tako, kot se tudi kadri manjšajo. Tanjšanje črk predstavlja, kako oseba čedalje manj pozornosti posveča številu odmerkov, saj se izgublja v opojnosti, ki jo prinaša droga.

Ti trije kadri, ki se držijo skupaj in se manjšajo, se s konico zadnjega zabodejo v žilo na roki glavne osebe. Ta je v novem kadru in je prikazana približno, tako da je izpostavljena. Žile na njej izstopajo, po žili, v katero se je zabodel lik, pa sem nakazal pot droge s kratkimi črticami.

Peti kader prikazuje veliki plan obraza glavne osebe. Na njem vidimo podolgovate oči in slino, ki mu teče iz ust, kar nakazuje, da je oseba pod vplivom opojnih substanc.

Njegove besede so samo: »Sem že tam?«, kar nam ne pove dosti o tem, na kaj se navezujejo, ampak odgovor nanje najdemo v naslednjih dveh kadrih.

V naslednjem kadru vidimo zatemnjeno telo glavne osebe, kako leti nad oblaki. Njegovo telo je prepuščeno opojnosti droge in je sproščeno. Na vrhu kadra je napisano: »Ja, tukaj si...«, kar je delni odgovor na v prejšnjem okvirčku zastavljeno vprašanje. Naslednji kader je od tega ločen s poševno vijugasto linijo. V kadru pa je končan odgovor: »Na varnem.« Tu so črke velike in tanke, tako, da bodejo v oči bralca.

V naslednjem kadru je v spodnjem levem kotu prikazan profil obraza glavne osebe, ki gleda nekam navzgor. Njegov izraz na obrazu je brez nekih posebnih čustev. Breztelesnemu glasu pove: »Pravijo, da pri tebi lahko najdem mir in zatočišče...« Z narisano privzdignjeno roko sem hotel poudariti mimiko osebe.

Zadnji kader prve strani stripa je malo širši. Na sredini so prikazani slabi ljudje, ki so mu ponudili drogo. Prikazane so štiri osebe, ki imajo glave, na katerih so vidne le zlovešče oči in trup. Osebe so zatemnjene, osvetljene so samo oči in dlan ene izmed oseb. Ta oseba ima naprej podano dlan, na kateri so tri tabletki heroina. Osebe pa so prikazane kot da stojijo v ustih kače, ki je simbol zavajanja. Na desni strani tega prizora so besede: »Res je!«, na levi pa: »Ljudje, ki so te privedli k meni so imeli prav!« Črke so bele, saj je ozadje temno.

Slika 6 Druga stran stripa

Prvi kader na drugi strani je širok čez celo dolžino lista. Na levi strani je prikazan krog, ki ga sestavljajo roke, ki sramotilno kažejo na glavno osebo, ki stoji na sredini. Prikazana je samo njegova temna silhueta, ki je pomanjšana, tako da deluje karakter še bolj ponižano. Ozadje je temno, le krog v katerem je karakter je bel. Na levi strani pa z belimi odebeljenimi črkami piše: »Hoteli so, da pozabiš na nesprejemanje.« Drugi kader spodaj, ki je prav tako širok čez celo dolžino lista, je sestavljen iz treh posameznih prizorov. Prvi, na levi, predstavlja glavno osebo v službi. Ta stoji na levi strani in ima sklonjeno glavo, zraven pa stoji njegov šef in ga ponižuje. Ta ima samo zatemnjen obraz z izstopajočimi očmi, pod njim pa je napis »šef«. Drugi prizor prikazuje glavno osebo v družbi dveh oseb, ki ga zasramujeta. Glavna oseba stoji v ospredju, obrnjena proč od nas in je zatemnjena. Nasproti mu stojita dva človeka z zatemnjenima obrazoma in izstopajočimi očmi. Od teh leva oseba s prstom kaže na glavnega karakterja, obe osebi pa se posmehljivo smejeta. Pod njima pa je napis »ljudje«. Na tretjem prizoru pa je vidno, da glavna oseba ni preveč premožna, saj kaže, da nima ničesar v žepih. Oseba je v celoti zatemnjena, zraven nje pa je znak, ki še dodatno pojasnjuje primanjkovanje denarja.

Slika 7 Tretja stran stripa

Kader na vrhu tretje strani prikazuje, kako karakter zamišljen leti nad oblaki, obrnjen navzgor proti nam. Sprašuje se: »Ampak, zakaj so mi vsi, ki so mi stali blizu, hoteli pomagati in me tolažili?« Iz tega oblčka se razvije naslednji kader, ki prikazuje misli karakterja, v katerih se mu pojavijo podobe vseh, ki so mu stali ob strani. To so hčerka, žena, oče in mati. Vsaka prikazana oseba vzklika glavnemu karakterju po njegovem položaju v družini. V naslednjem kadru vidimo veliki plan obraza glavne osebe, kateri se na obrazu vidi, da je zmedena in žalostna. Netelesna oseba mu odgovori: »Niso hoteli, da bi bil srečen! Sploh pa, saj so te vedno samo izkoriščali!« Nato mu prikaže enake podobe ljudi, ki so mu stali ob strani in mu vzklikajo, a tokrat vsak hoče od njega nekaj drugega, da bi storil zanj. V zadnjem kadru tretje strani spet vidimo, kako oseba leti nad oblaki in je zaskrbljena. Ta drugi nevidni osebi poskuša pojasniti, da tega nikdar ni jemal osebno, z besedami: »Ampak, to sem rad počel, saj sem jim pomagal!«

Slika 8 Četrta stran stripa

V prvem kadru na zadnji strani je prikazan veliki plan polovice obraza glavnega junaka, ki je zaskrbljen. Sam sebe sprašuje: »O, ne! Kaj sem storil?!« V sosednjem kadru pa je karakter stisnjen s koleno ob telo v obžalovanju svojega dejanja. Je delno zatemnjen, okrog njega pa se radialno vije svetlo-temen pas, ki še dodatno prikaže blodnjo karakterja. Ta pa pravi: »Nihče mi več ne more pomagati, saj sem vse razočaral.«

Naslednji kader je s poševno ravno črto razdeljen na dva prizora. Oba skupaj prikazujeta, kako nekdo spusti vrv. Na levi vidimo roki, kako držita vrv, na desni pa njen konec, kako binglja sem ter tja. Pod tem kadrom vidimo prizor, ko karakter pogleda navzgor, ko ugotovi, da se nad njim nekaj dogaja. V najnižjem kadru pa vidimo, da je nekje zgoraj odprtina skozi katero se je vrv spustila, okoli odprtine pa se vidijo obrisi nekih oseb. Ozadje je temno, le iz odprtine se širi svetloba. V zadnjem kadru glavna oseba spozna, da ga na drugi strani odprtine ne čaka nihče drug, kot vsi njegovi bližnji. Ti so mu v njegovo tegobo spustili vrv, da bi mu pomagali priti iz nje. Pojasnjujejo mu, da mu ni treba skrbeti, da bi ga kdorkoli zapustil v njegovi stiski z besedami: »Nič ne skrbi! Mi ti bomo vedno priskočili na pomoč. Tudi, če si nas razočaral.« Osebe dobijo bolj realne obraze z zenicami, ker so realni spomini junaka in imajo upanje, da se bo lahko izkopal iz težav.

7. DRUŽBENA ODGOVORNOST

Temo sem hotel prikazati na neke vrste emocionalen način, tako, da bi se bralec zamislil o problemu v stripu. Menim pa, da strip ne bi bil primeren za mlajšo generacijo, saj ga je malo težko razumeti.

Strip na temo droge in zasvojenost pripoveduje zgodbo o mladih ljudeh, ki segajo po nedovoljenih substancah, kot so alkohol in droge ter o posledicah takšnega početja.

Moj inovacijski predlog sem namenil temi prepovedanih drog in posledicam njihovega konzumiranja. Hotel sem prikazati notranji boj človeka, ki se zateče k takšnim substancam.

Teza mojega predloga je bila, da ljudje, ki začnejo jemati droge, s časom spoznajo, da so naredili napako in imajo sami s sabo notranji boj med vprašanji: »Zakaj sem začel uživati droge? Naj nadaljujem? Zakaj bi nehal? Kdo mi sploh hoče pomagati?« Ugotovil sem, da se vsak lahko kadarkoli odloči, da bo prenehal in, če bo našel prave ljudi, mu bo veliko lažje premagati to veliko oviro.

Moj izdelek vidim kot sporočilo mladi generaciji, da droge niso rešitev v stiski ali namenjene za zabavo, saj si s tem nabereš več težav kot pa rešitev.

8. ZAKLJUČEK

Delo mi ni bilo preveč zabavno, saj sem si izbral temo, ki jo je zelo težko predstaviti na pravi način. Težko mi je bilo izbrati prave karakterje in stil risanja. Zadal sem si namreč zelo zahteven preizkus lastnih zmožnosti, katerih po lastnem mnenju nisem presegel.

Najtežje mi je bilo začeti, tako pisni del, kot tudi praktični. Pri pisnem se mi je zavleklo, ker nisem našel pravih knjižnih virov, pri izdelku pa mi je vzelo časa, ker sem ugotovil, da izdelek ne bo dober in sem zato moral začeti znova.

Največ skrbi imam, da bralci ne bi razumeli sporočila, ali pa bi ga doumeli napačno.

Med risanjem stripa sem se namreč zelo vživel v zgodbo in sem hotel prikazati neka skrita sporočila, ki sem jih takrat videl v svoji glavi.

9. VIRI IN LITERATURA

- Dr. Tacol T., mag. Frelj Č., dr. Muhovič J. (2003), *Likovno izražanje in likovno snovanje – Učbenik za likovno vzgojo v 7. razredu devetletne osnovne šole*, 2. natis, Ljubljana, DEBORA.
- Gajser K., Jurjec A., Golob M., (2007) *Umetnost, zgodovina – Raziskovalna naloga*, Maribor, osnovna šola Slave Klavore Maribor.
- McCloud S. (2011) *Kako razumeti strip - o nevidni umetnosti*, 1. izdaja, Ljubljana, Cankarjeva založba.

- https://sl.wikipedia.org/wiki/Trajanov_steber (6.1.2016)
- <https://sl.wikipedia.org/wiki/Strip> (6.1.2016)
- <https://sl.wikipedia.org/wiki/Zvitorepec> (6.1.2016)
- https://sl.wikipedia.org/wiki/Strip#Slovenski_strip_in_njegovi_ustvarjalci (6.1.2016)

10. SLIKOVNI VIRI

- slika 1:
http://www.learnersdictionary.com/media/ld/images/legacy_print_images/comic_strip.gif
- slika 2: <https://bmj2k.files.wordpress.com/2011/04/heroes.jpg>
- slika 3: <http://www.boweryboyshistory.com/wp-content/uploads/2015/07/yellow.jpg>
- slika 4:
https://upload.wikimedia.org/wikipedia/sl/e/e6/Zvitorepec,_Trdonja_in_Lakotnik.jpg
- slika 5: avtorska
- slika 6: avtorska
- slika 7: avtorska
- slika 8: avtorska